

havde erklæret, at han paa ingen Maade kunde være med til at give Kvinderne Adgang til nogen Art af „offentlige“ Bestillinger, saa var hermed Forhandlingen forbi. Efter en Ordvexel om et fjærnere liggende Punkt nægtedes Forslagets Overgang til anden Behandling med 34 Stemmer mod 11.

Hermed er der altsaa foreløbig slaaet en Bom for enhver kvindelig Indflydelse paa Ledelsen af Fattig- og Skolevæsen. Imidlertid, alt Haab er vel ikke udelukket om, at Landstingets Medlemmer, ligesom andre Mennesker, kunne komme til bedre Erkjendelse, og at det Spørgsmaal, Hr. Schrøder opstillede: Hvorvidt har Samfundet Raad til at unddrage sig den Hjælp, det kan have af Kvindernes Evner og Erfaringer? — da alligevel kunde blive taget under Overvejelse. Der gik virkelig ikke mere end et Par Dage, førend Landstinget vedtog den lille Lov om Tilsyn med Plejebørn, i hvis § 3 det hedder, at de tilsynshavende skulle være Kvinder eller Mænd. Med Betretningen om denne glædelige Kjendsgjerning skulle vi for denne Gang afslutte vor Udsigt over Kvinde-sagen i Landstinget.

A.

Dansk Kvindesamfunds Virksomhed.

Adresse om kommunal Valgret og Valgbarhed. Det af Dansk Kvindesamfunds Styrelse nedsatte Udvalg har affattet følgende Adresseudkast:

„Til Regering og Rigsdag.

Vi underskrevne danske Kvinder tillade os herved at rette en ærbødig Opfordring til de lovgivende Myndigheder om at gennemføre saadanne Ændringer i den gældende Lovgivning, at Kvinder kunne deltage i det kommunale Liv.

Vi tillade os at minde om, at dette alt finder Sted i adskillige andre Lande. Særlig fremhæve vi det med os saa nøje forbundne Island, vort Naboland Sverige og endelig ikke mindst det store britiske Rige, hvor Kvindernes Deltagelse i det kommunale Liv for længst har vundet Hævd i vid Udstrækning.

Det er efter vort Skøn ikke blot uretfærdigt mod Kvind-